

Vidlák: Není koho vyměnit

- editor007 | 18. června 2024

ČESKO: Pamatujete, jak v roce 2010 Paroubek vyhrál volby? Já jsem teď k němu poměrně příkrý a trochu se posmívám tomu, že ho na demonstraci pozvou vždycky až naposled, když už nikdo jiný nechce přijít a považuju právě jeho přítomnost na pódiu za začátek konce. Ale jinak proti Paroubkovi nic nemám. Vždycky mluvil a psal poměrně rozumně, byl to poslední skutečný sociální demokrat, po něm už nastoupili Sobotkové, Šmardové a další svoloč, která z nejstarší české politické strany udělala kůlničku na dříví.

V roce 2010 byly vůbec zajímavé volby. První velké liberální vzepětí. Kalousek ve správnou chvíli založil TOPku, pořídil si fíkový list v podobě Schwarzenberka a dostal ve volbách skoro 17% hlasů. Ještě lépe svůj příchod načasovaly Věci veřejné, které dostaly dalších deset procent. KSČM tehdy ještě měla sílu na jedenáct procent. Pro bývalé hegemony politické scény – ODS a ČSSD tak zbylo zhruba dvacet a dvaadvacet procent hlasů.

Paroubkova ČSSD vyhrála. Ale přesto Paroubek rezignoval na funkci předsedy. On byl totiž tímto vítězstvím vinen. O rok dřív to byl on, kdo odmítl předčasné volby, které by se odehrály ještě prakticky bez TOPky a Věci veřejných a ČSSD tehdy měla rekordní preference. Odložení voleb do řádného termínu mělo za následek, že se hladce ustavila vláda ODS s Nečasem v čele, která se pak tři roky trápila s velkým egem Víta Bárty a velkými preferencemi Myrdy Kalouska.

Paroubek vyhrál a dal funkci k dispozici. O rok před ním rezignoval i Topolánek, když svou vládu nedokázal dotáhnout do konce. Topolánkuv nástupce – Nečas rezignoval po aféře své metresy, která po mnoha letech soudů k ničemu nevedla... jen jsme se tehdy dozvěděli, že existuje nějaký Šlachta, který se tím vlastně dostal do politiky.

Porovnejte tehdejší politickou volební sebereflexi s tou dnešní.

Nic. Nula. Žádná není. Nejen není u vládních stran, ale není ani u prohravších opozičních volebních uskupení. Ať se v realitě stalo cokoliv, na politickém směřování se nic nemění. Nikde není žádný viník. Všichni to udělali dobře, jen to blbě komunikovali. Kdybychom výsledky eurovoleb extrapolovali na parlamentní volby, tak Pětikolka dosáhla čtyřiaosmdesáti poslaneckých mandátů. Už chápete, proč klidně předpovídám, že za rok a půl mohou mít vládní strany klidně jen šedesát poslanců?

Nikdo nedal funkci k dispozici, nikdo nepřijal odpovědnost, nikdo ani nepřemýšlí o nějaké rekonstrukci vlády. Stejně tak nikdo na opozici nepřemýšlí, proč jeho úsilí absolutně neodpovídá volebnímu výsledku. U vlády za to může komunikace, u opozice za to můžou média... Ale nikde za to nemůže špatná taktika, špatný lídr, špatná myšlenka, nefungující koalice a nesmyslný politický produkt, který vlastně nikdo nechce.

Ale hlavně, a to je vlastně to nejhorší, nikdo nemá žádné kádrové rezervy, kterými by nahradil ty, kteří se o neúspěch postarali. Když bordel přestane vydělávat, je třeba vyměnit kurvy a ne postelee... Ale ony žádné nové politické kurvy vlastně ani nejsou... Piráti nemají nikoho, kým by nahradili nebinární Pekso a Kolajo. Socdemáci nemají nikoho, koho by nasadili místo Šmardy a Zaorálka. Hamáček jim pro jistotu ještě utekl. ODS nemá nikoho na místo Blyštivého Péti. Nemají. Nahradit Fialu Kubou nebo Blažkem, to nic neřeší. Museli by nasadit Zahradila, ale ten má mnohem menší šanci než mladí moderní a dynamičtí jinoši typu Eva Decroix.

Ani Jurečku nebo Markétu Pekarovou Adamovou není kým nahradit. Obzvlášť od doby, co je Feri v lochu a Výborný dělá neschopného ministra zemědělství.

PRO nemůže nahradit Jindru Rajchla a nemůže nahradit ani Haška ani ostatní místopředsedy. SPD nemůže nijak nahradit Okamuru nebo Radima Fialu. Lidi došli. Všude. I strany, které kdysi měly stamilionové rozpočty a rozvinutou členskou politiku, nejsou schopny připravit obětního kozla, naházet na něj všechny hříchy, rituálně se očistit jeho vyhnáním a tvrdit, že vše je zase v pořádku, protože pana Ztopořený klacek nahradil pan Čistý a po něm pan Konsenzus. U Fialy se to nějak zaseklo. I když je to nejhorší premiér všech dob až k Boleslavu třetímu, Ptákostrana není schopna vygenerovat někoho jiného, aby mohla tvrdit, že už jsou zase tou správnou pravicovou alternativou pro naši zemi.

Dokonce si v ODS museli ponechat i Řeporyjce. Museli mu (slovy Marka Bendy) odpustit a teď budou muset trpět jeho naprosté utržení z řetězu, kdy už útočí naprosto nezřízeně. Chápete to? ODS MUSELA STRPĚT, že její tvář je prdel Pavla Novotného. V politice se neodpouští. Tam žádné morální kategorie neplatí. Když Novotného nevyhodili, i když je každý den strašně poškozují, tak ho prostě vyhodit nemohli.

A tak zbyde jen zařátost. Všichni stisknou zuby a pojedou dál tak, jak jeli doposud. Nemohou jinak. Nemají pro to lidi. Nemají plán B a C, stejně jako ho nikdo nemá na Ukrajině. Politika přestává být zápas o ideje a už dávno přestala být zápasem o výši zdanění a míru podnikatelských svobod. Už je to zápas existenciální. Přečtěte si majnstrýmová média, přečtěte si liberální komentátory. Oni jsou už dávno v boji dobra se zlem a tam se nedá ani o kousek ustoupit.

Jejich inkvizitoři už dávno vypálili jakýkoliv náznak jiného názoru, odstranili jakékoliv kacířství a postarali se o téměř absolutní jednotu. Nejen u nás, ale na celém Západě. Udělali všechno, aby liberalismus vyhrál. Postarali se, aby mezi nimi nebyl nikdo, kdo by pochyboval. Všechno mají skvěle nastavené. Tedy.... pokud vyhrají. Pokud začnou prohrávat, nemají žádnou možnost s tím něco udělat. Nemají nikoho, kdo by přemýšlel jinak, nemají nikoho, kdo by chtěl otočit kormidlem. Mohou jen zavřít oči a pokračovat až do hořkého konce.

Jsou tím nebezpeční. Mohou dělat jen to, co dělají a zvyšovat sázky až k zoufalství. Nemohou se změnit bez sebezničení. Nemohou přiznat chybu, nemohou použít základní politický nástroj - nemohou totiž změnit názor. Kdo změnil názor, ten je přece zrádce a Putinův slouha.

Proběhlé eurovolby jsem označil za bitvu u Moskvy. Liberálové ztratili schopnost útočit všemi směry a byli vrženi o sto kilometrů zpět. A stejně jako tenkrát Wehrmacht, přestali být schopni sebereflexe i kreativity. Krajské a senátní volby budou takovou německou jižní ofenzívou směrem na Stalingrad. Krajské volby mají totiž místní témata a platí tam jiná pravidla. Proto bych nevyklučoval, že uvidíme ještě labutí píseň liberálů, kdy využijí všech pouček, které si osvojili a i když nezískají všechno, ještě postoupí vpřed. Parlamentní volby za rok a půl budou taková operace Uran. Ale ještě to nebude vítězství. Ještě bude trvat celé další volební období, než budou liberálové vytlačeni ze všech pozic a než budou osvobozeny všechny instituce, kam za posledních třicet let našli a zabetonovali se tam. Až volby v roce 2029 mohou být skutečným vítězstvím konzervatismu, národního státu a národa jako takového.

Ale to hlavní už se stalo. Z politického zápasu se stal boj dobra se zlem. A v tom vždycky zvítězí ti, kteří bojují za sebe, za rodinu, za národ a za vlast.

AUTOR: Vidlák